

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 778/2016-48

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia, zastúpenej usadeným euroadvokátom Mgr. Michalom Jendrulekom, Cintorínska 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Revúca sp. zn. 4 Er 545/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 864/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 869/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 844/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 695/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 534/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 314/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 866/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 510/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 252/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 622/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 246/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 233/2015 z 12. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 822/2014 z 22. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 232/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 169/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 843/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 676/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 642/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 188/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 821/2014 z 22. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 865/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn.

5 Er 868/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 638/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 681/2015 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 532/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 585/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 639/2015 z 12. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 505/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 820/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 230/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 679/2015 z 21. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 923/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 867/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 170/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 866/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 702/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 172/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 644/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 294/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 490/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 624/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 187/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 529/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 481/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 821/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 463/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 777/2014 z 21. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 532/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 507/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 487/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 208/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 675/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 926/2015 z 13. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 949/2014 z 12. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 4/2015 z 13. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 509/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 618/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 670/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 625/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 234/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 585/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 772/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 644/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 485/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 696/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 230/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 488/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 700/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 297/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 777/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 530/2014 z 3. mája 2016, sp. zn.
4 Er 487/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 948/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 531/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 950/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 581/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 171/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 5/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 774/2014 z 21. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 189/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 582/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 697/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 170/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.

4 Er 867/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 223/2008 z 19. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 250/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 533/2014 z 3. mája 2016, sp. zn.
4 Er 646/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 250/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 486/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 533/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 483/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 699/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 251/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 488/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 773/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 698/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 279/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 699/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 584/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 278/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 583/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 822/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 865/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 483/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 698/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 249/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 485/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 643/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 484/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 697/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 584/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 645/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 482/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 586/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 222/2008 z 19. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 171/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 925/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 248/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 229/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 531/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 752/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 775/2014 z 21. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 637/2015 z 13. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 636/2015 z 13. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 820/2014 z 22. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 466/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 928/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 627/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn.
7 Er 730/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 952/2014 z 2. mája 2016, sp. zn.
5 Er 671/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn. 7 Er 926/2014 z 13. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 313/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 4/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 313/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 582/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 640/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 703/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 704/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 587/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 643/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 280/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 489/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 702/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn.

5 Er 774/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 581/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 279/2014 z 27. mája 2016, sp. zn. 4 Er 819/2014 z 22. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 680/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 642/2015 z 12. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 622/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 312/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 535/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 775/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 207/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 579/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 231/2015 z 19. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 703/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 486/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 806/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 623/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 583/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 221/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 1264/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 779/2014 z 21. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 776/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 624/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 3 Er 187/2014 z 11. apríla 2016, sp. zn.
3 Er 296/2014 z 8. apríla 2016, sp. zn. 4 Er 705/2014 z 20. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 623/2014 z 19. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 641/2015 z 25. apríla 2016, sp. zn.
8 Er 186/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 251/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
5 Er 701/2014 zo 14. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 819/2014 z 25. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 583/2014 z 18. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 188/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 776/2014 z 21. apríla 2016, sp. zn. 8 Er 295/2014 z 27. apríla 2016, sp. zn.
4 Er 489/2014 z 15. apríla 2016, sp. zn. 5 Er 927/2014 z 25. apríla 2016 a sp. zn.
4 Er 762/2014 zo 4. mája 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júna 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, Manchester, Veľká Británia (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného

porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v záhlaví označenými uzneseniami Okresného súdu Revúca (ďalej len „okresný súd“ a „napadnuté uznesenia“).

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že v priebehu exekučných konaní začatých na základe návrhov obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pôvodná oprávnená“), ktorými sa od konkrétnych fyzických osôb (ďalej len „povinní“) domáhala zaplatenia konkrétne špecifikovaných finančných čiastok s príslušenstvom z titulu „nároku zo zmenky“, bola medzi pôvodnou oprávnenou a sťažovateľkou 23. decembra 2015 uzavretá rámcová zmluva o postúpení pohľadávok judikovaných jednotlivými rozsudkami okresného súdu na sťažovateľku. O tejto skutočnosti súdny exekútor informoval okresný súd prostredníctvom podania označeného ako „Oznámenie o zmene oprávneného“ obsahujúceho vyjadrenie sťažovateľky k aplikácii § 243f ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), podľa ktorého v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona; podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

3. Po tom, ako okresný súd pripustil zmenu účastníka exekučných konaní na strane oprávnenej tak, že namiesto pôvodnej oprávnenej vstúpila do týchto konaní sťažovateľka, napadnutými uzneseniami exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil z dôvodu, že ani pôvodná oprávnená, ani sťažovateľka si povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie vyplývajúcu z § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nespĺnili, keď neopísali rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu obchodnej spoločnosti [REDACTED], ako pôvodného zmenkového veriteľa, k povinným ako zmenovým dlžníkom, a nepripojili dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú, ako to vyžadoval § 39 ods. 4 Exekučného poriadku.

4. Sťažovateľka v sťažnosti opakovane uvádza, že ani ona a ani pôvodná oprávnená žiadne vlastné vzťahy s povinnými nemali, preto je ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku *„neaplikovateľné, keďže ide o nespĺniteľnú zákonnú povinnosť oznamovať súdu skutočnosti, ktoré neexistujú... Vyžadovanie nemožného plnenia a následné zastavenie exekúcie je hrubým porušením práva na spravodlivý exekučný súdny proces a pre sťažovateľku súčasne je aj odopretím prístupu k súdu, keďže zastavenie exekúcie nastalo až po tom, čo bola pripustená vstúpiť do konania.“*. Podľa názoru sťažovateľky napadnutými uzneseniami okresného súdu došlo k strate jej *„nádeje na zhmotnenie jej už judikovaných pohľadávok“*.

5. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutými uzneseniami okresného súdu boli porušené jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, aby napadnuté uznesenia okresného súdu zrušil a aby sťažovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Vzhľadom na to, že sťažovateľke je známa judikatúra ústavného súdu týkajúca sa jeho oprávnenia preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov vo vzťahu k obsahu označených práv, v danom prípade ju nebolo potrebné duplicitne citovať.

7. Pre účely overenia opodstatnenosti vznesených námietok sa ústavný súd oboznámil s odôvodnením napadnutých uznesení okresného súdu o zastavení exekúcií, ktoré tvorili prílohu sťažnosti, pričom zistil, že ich nemožno považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popierali zmysel práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru, a že z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu na spochybnenie právnych záverov okresného súdu vyjadrených v napadnutých uzneseniach. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd konal v medziach svojej právomoci, pričom relevantné ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré mu umožňovali rozhodnúť zvoleným spôsobom, interpretoval a aplikoval ústavne súladným spôsobom. Jeho závery tak vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné.

8. Skutočnosť, že sa konanie pred všeobecným súdom neskončilo podľa predstáv sťažovateľky, sama osebe nie je právnym základom na namietnutie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy sťažnosťou podanou ústavnému súdu, pretože do obsahu tohto práva nepatrí právo účastníka dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 240/2013).

9. V nadväznosti na uvedené sa tretí senát ústavného plne stotožňuje s názorom prvého senátu ústavného súdu, ktorý v rámci rozhodovania o obsahovo totožnej sťažnosti sťažovateľky v uznesení č. k. I. ÚS 539/2016-38 zo 14. septembra 2016 dospel k názoru, že: «Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. V prípade, že vymáhaná pohľadávka bola postúpená pôvodným veriteľom, je nový veriteľ (oprávnený v exekučnom konaní) povinný opísať vlastné vzťahy s povinným, na základe ktorých vznikol samotný hmotnoprávny vzťah medzi povinným a pôvodným veriteľom. Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľky, že okresný súd mal exekúciu zastaviť podľa § 243f ods. 6 v spojení s § 57 ods. 1 písm. m)

Exekučného poriadku, aby sa mohla sťažovateľka následne domáhať svojej pohľadávky návrhom na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, ústavný súd zdôrazňuje, že zastaviť exekučné konanie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je možné iba vtedy, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína zásadu „*vigilantibus iura scripta sunt*“, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Pokiaľ sťažovateľka, resp. jej právny predchodca ako oprávnený v exekučnom konaní návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nedoplnil/a o opísanie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným s odôvodnením, že žiadne vlastné vzťahy s povinným nemá, okresný súd nemohol preskúmať rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, a po jeho preskúmaní prípadne exekučné konanie zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, čo by v konečnom dôsledku umožnilo sťažovateľke domáhať sa opätovne svojej pohľadávky proti povinnému návrhom na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku.»

10. Keďže v danom prípade niet žiadnej spojitosti medzi napadnutými uzneseniami okresného súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom z napadnutých uznesení okresného súdu nemožno vyvodit' nič, čo by signalizovalo, že by nimi mohlo dôjsť k neprípustnému zásahu do základného práva sťažovateľky vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd predloženú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2016